

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1929 kl. 3 e. m.

Första kammaren första tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av väckt motion om världsspråket.

I en inom första kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 208, har herr *Lindhagen*, under åberopande av motiven till motionen i första kammaren nr 207, sid. 3, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte, för möjliggörandet av en nationell rättsordning, taga initiativ till:

1) en internationell överenskommelse om genomförandet vid sidan av modersmålen av ett världsspråk, som inläres i alla världens skolor;

2) detta språks byggande på världsspråket esperanto;

3) esperantos användning under övergångstiden såsom kongressspråk vid sidan av ett eller flera nationalspråk;

4) esperantos införande på försök i vissa skolor åtminstone som frivilligt läroämne.

Utskottet får erinra, att andra kammaren den 20 februari 1929 avslagit en i nämnda kammare väckt motion, i vilken framställts i huvudsak samma yrkande som i nu förevarande motion.

Under de senaste tjugu åren har frågan om världsspråksidéns förverkligande upprepade gånger varit föremål för omprövning inom riksdagen utan att likväl något positivt resultat kunnat vinnas. De i ämnet väckta motionerna hava gått ut på att riksdagen genom hänvändelse till Kungl. Maj:t skulle söka framkalla ett initiativ från Kungl. Maj:ts sida till frågans lösning. Då denna väg hittills icke visat sig framkomlig, torde världsspråksfrågans eventuella lösning böra sökas efter andra linjer. Då initiativet för närvarande knappast kan förväntas utgå från statsmakterna, synes frågan lämpligast böra föras vidare genom enskildas intresse och arbete för saken och statens medverkan ifrågasättas allenast i form av ekonomiskt understöd i de särskilda fall, då ett sådant intresse allmännare manifesterat sig och prövas vara av statsmakternas stöd förtjänt.

Utskottet.

4 *Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande Nr 2.*

På grund av vad sålunda anförts och under hänvisning till att frågan i allt fall genom andra kammarens beslut för innevarande riksdag lär hava förfallit, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 mars 1929.

På utskottets vägnar:

J. P. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtandet nr 1.
